

5/29/2022

Anh chị em thân mến,

Nếu anh chị em đã biết tôi sau 17 năm, thì cũng biết rằng tôi không tin vào sự trùng hợp. Điều gì xảy ra, xảy ra đều có lý do, và đều được truyền cảm hứng tâm linh! Cũng vậy, tôi sẽ nói dài dòng đây, vì thế, hãy lấy một tách cà phê hay một thức uống lạnh trước khi anh chị em đọc!

Cách đây 17 năm, tôi đang dạy học ở trường Holy Family, White Center, khi vị hiệu trưởng từ chức khá muộn vào cuối năm, vì quá muộn để thuê một hiệu trưởng giỏi nên nhà trường thực hiện dự định hiệu trưởng tạm thời. Tôi có thể làm được điều đó; với tất cả kinh nghiệm của tôi, nó dường như không mệt trí lắm. Nhưng không ... tôi không được đề nghị vào vị trí ấy. Cùng thời điểm đó, Giáo xứ St. Anthony đang tìm kiếm một PAA (Phụ tá Quản trị Giáo xứ) mà không có kết quả gì. Vì vậy, tôi đã nộp đơn ở vòng thứ hai, rồi đi Cleveland thăm gia đình. Vào ngày tôi trở lại, tôi được phỏng vấn và được chọn vào vị trí đó. Cảm hứng tâm linh đã truyền vào hoàn cảnh.

Hầu hết anh chị em có thể hiểu 17 năm trôi qua như thế nào, đặc biệt là các phụ huynh ... nó đủ thời gian để nhìn thấy đứa con bé nhỏ của mình lớn lên. Và tôi đã thấy bọn trẻ:

- Hai trong số chúng trở thành linh mục.
- Một số trở thành giáo viên, một người hiện nay đang dạy lớp Thêm Sức của chúng ta.
- Một người tốt nghiệp Cao Đẳng - hiện đang làm nhân viên Quản lý IT cho giáo xứ và nhà trường.
- Người đã kết hôn và con cái họ hiện đang học tại trường giáo xứ đây.
- Và có nhiều con cái của anh chị em nhân viên giáo xứ được sinh ra khi tôi ở đây, và chúng đến thăm tôi tại văn phòng và cho phép tôi trở thành “Di Donna” đối với chúng.

Những người lần đầu tiên tôi được giới thiệu với các hoạt động, tiếp cận cộng đồng và làm thiện nguyện trong giáo xứ ... tôi cũng thấy họ:

- Những người thiện nguyện chăm sóc các cơ sở, sửa chữa các bồn vệ sinh vào các ngày thứ Bảy, xây dựng các khu vực lưu trữ đồ cho các nhóm, kéo các đường dây điện khi cầu chì cứ bị va chạm, làm công việc sửa chữa bên nhà trường trong suốt mùa hè ... và giờ họ đã nghỉ hưu khỏi các hoạt động tình nguyện, hoặc đã bước qua sự sống mới.
- Một chàng trai trẻ đã tham gia vào một ủy ban của giáo xứ để bước theo dấu chân cha mình, và hôm nay vẫn đang phục vụ tại giáo xứ của anh ấy.

- Những người đếm tiền quyên góp hàng tuần, chèn thông tin vào bản tin, các thiện nguyện viên văn phòng đã cống hiến thời gian cho giáo xứ. Một số vẫn đang làm việc cần cù đang khi họ ở tuổi 80 & 90, và vẫn chỉ cho thế hệ thiện nguyện kế tiếp biết cách thức hoạt động.
- Các tô tở trung thành của những người nghèo, Nhóm Bác ái Xã hội Thánh Vinh Sơn, luôn chuẩn bị bữa ăn trưa, các túi thực phẩm, và gặp gỡ những người gặp khó khăn ngày này qua ngày khác, lắng nghe những câu chuyện và những gánh nặng của họ thay cho Giáo xứ St. Anthony.
- Những người tình nguyện phục vụ cộng đoàn liên tiếp các ngày cuối tuần như những người chỉ dẫn chỗ ngồi trong nhà thờ, các thừa tác viên Thánh Thể, thừa tác viên Đọc sách thánh, mục vụ Thánh Nhạc, giúp lễ, nếu không có họ, cộng đoàn chúng ta sẽ không có được cử hành Phụng vụ nâng cao tinh thần và sốt sắng.

Những người nam và nữ này đã chứng kiến Khả năng Quản lý Tài năng ở cấp độ thứ n và tình yêu của Chúa tràn vào cuộc sống hàng ngày của họ.

Và những sự kiện đã bắt đầu và các trở ngại đã vượt qua? Chúng ta cùng nhìn lại:

- ToSA... “Taste of St. Anthony” tổ chức nhằm tôn vinh các nền văn hóa đa dạng trong giáo xứ, đồng thời xây dựng cộng đồng thông qua việc đến với nhau và cùng nhau thưởng thức cuộc sống.
- Anh chị em có còn nhớ việc “Nâng cấp Mái Rúp” Giai đoạn I & II, nơi những chiếc xô được đặt giữa các băng ghế trong nhà thờ để hứng những giọt mưa rỉ từ trên cao, đã biến thành những phương tiện thu hơn một nửa số tiền cần thiết để thay thế những mái dóc và mái bằng của Nhà thờ không? Anh chị em có thể yên tâm trong 50 năm tới nữa, và hãy tự hào về thành quả đó!
- Đồng hành với Haiti (Standing with Haiti), Giao ước tuyệt vời của chúng ta với giáo xứ St. Anne d’Hyacinthe-Haiti, được sinh ra từ sự mất mát bi thảm người cháu gái của John & Annette Hightower là giáo dân trong giáo xứ, khi Molly bị thiệt mạng trong vụ động đất ở Haiti năm 2010. Điều này dẫn đến sự gắn kết thiêng liêng giữa hai giáo xứ trong tình yêu và sự tận hiến Kitô giáo. Chúng ta là những người may mắn đón nhận những lời cầu nguyện liên li của anh chị em chúng ta ở Haiti, và họ cũng được chúc phúc với sự hỗ trợ trong lãnh vực giáo dục các em tại trường Ste. Anne’s, những mầm ươm tương lai của giáo xứ và của đất nước Haiti.
- Đại dịch Covid đã ngăn cách chúng ta, cộng đồng đức tin chúng ta vào thời điểm đáng lẽ hầu hết chúng ta cần gắn bó và cùng cử hành các bí tích với nhau. Tuy nhiên, vì sự tận tụy và niềm tin của các linh mục, Cha Jack và Cha Bazil, với sự hỗ trợ của anh chị em nhân viên giáo xứ và thiện nguyện, nhà thờ giáo xứ chúng ta đã trở thành bến bờ của hy

vọng cho anh chị em giáo dân và những người khác. Nhà thờ vẫn luôn sẵn sàng với các thánh lễ trực tuyến và các sự trợ giúp tinh thần nhằm giữ đức tin mạnh mẽ trong thời gian rất đáng sợ đó.

Vì vậy, tại sao tôi lược qua hết tất cả các kỷ niệm này? Bởi vì ANH CHỊ EM và những chứng nhân mà anh chị em đã cho tôi và giữ tôi trở lại. Với tư cách một người Quản trị, tôi thường phải đối diện với những khía cạnh không vui của sự việc, những con người khó chịu, những vấn đề cơ sở vật chất, vấn đề nhân sự ... Đôi lúc những sự việc làm cho tôi nản lòng và rồi, tôi nhớ lại những thời khắc vui, một lời nhận xét tích cực, một lời cảm ơn, hay một sự viếng thăm của một ai đó nơi văn phòng, người đã lắng nghe câu chuyện khốn khổ của tôi. Giống như cuộc sống của anh chị em, đó là những gì tích cực giúp chúng ta vượt qua những khoảnh khắc khó khăn. Tình yêu của tôi cho con người và cho việc mục vụ của giáo xứ này đã giúp tôi nuôi dưỡng đời sống tinh thần của mình. Anh chị em đã là gia đình của tôi, như tôi đã nói trên đây, gia đình tôi sống ở Cleveland.

Tôi cũng đã điếm qua những kỷ niệm đối với ANH CHỊ EM, đây cũng chỉ là một số ít kỷ niệm làm nên điều đó cho giáo xứ St. Anthony. Tôi nghĩ khi anh chị em sắp đặt việc trở lại sinh hoạt bình thường hơn tại St. Anthony, có thể lặp lại một lời nhắc nhở, có lẽ trong các sự kiện và sinh hoạt mới và khác biệt với những anh chị em tình nguyện mới và tận tâm, Cộng đồng đức tin của St. Anthony sẽ tiếp tục trở thành Đèn hiệu Tình Yêu và là Bến Bờ Hy Vọng cho thành phố Renton.

Khi tôi xem các bài đọc trong Thánh Lễ hôm nay, tôi được thôi thúc bên trong về sự hoàn thành .. công việc của Chúa Giêsu hoàn thành trên trái đất, thời gian kết thúc của thánh Gioan và cái chết của thánh Stê-pha-nô. Hy vọng rằng, anh chị em sẽ không đưa tôi ra ngoài và ném đá như thánh Stê-pha-nô đã chịu, nhưng tốt hơn biết rằng công việc của tôi với anh chị em đã hoàn thành bây giờ. Tôi đã cho đi những gì tôi có và xin anh chị em sự tha thứ nếu tôi đã làm tổn thương anh chị em. Lúc này đây, tôi sẽ luôn giữ giáo xứ St. Anthony trong tim tôi và luôn nhớ cầu nguyện cho anh chị em. Tôi muốn kết thúc với những lời cuối cùng của thánh Gioan trong sách Khải Huyền ...

“Cầu chúc mọi người được đầy ân sủng của Chúa Giêsu. Amen!” (Khải huyền 22:21)

Thân ái,

Donna Schlager